

Sygn. akt VII U 1376/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

Protokolant: sekr. sądowy Monika Bąk - Rokicka

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2016 r. w Warszawie

sprawy R. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania R. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 9 lipca 2015 roku, znak: UBS/(...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 1376/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 09 lipca 2015 r., nr: UBS/(...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., działając na podstawie art. 83 ust.1, art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 8 ust. 6, art. 9 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 4, art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121 z późn zm.) oraz na podstawie art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach z opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 581) stwierdził, że R. G., jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia 01 stycznia 2015 r.

Podstawę do wydania powyższej decyzji stanowiły ustalenia organu rentowego, z których wynikało, że R. G. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej dokonała zgłoszenia do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od dnia 03 grudnia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2014 r., natomiast w dniu 05 lutego 2015 r. do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych od dnia 01 stycznia 2015 r. Organ rentowy zaznaczył, że w dniu 09 marca 2015 r. ubezpieczona dokonała wyrejestrowania z ubezpieczeń społecznych z datą od dnia 01 stycznia 2015 r. oraz dokonała zgłoszenia tylko do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego od dnia 04 grudnia 2014 r. Dodał, że w czasie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, ubezpieczona była zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych m.in. przez płatnika składek (...) D. S. z siedzibą w W. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w wymiarze pełnego etatu. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podkreślił jednak, iż z uwagi na fakt, że w powyższym okresie, R. G. nie posiadała innego tytułu do ubezpieczeń, od dnia 01 stycznia 2015 r. podlega ona

obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Organ rentowy nadmienił, że zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt. 1 lit. c ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach z opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność, z wyłączeniem osób, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Zaznaczył przy tym, że o obowiązku złożenia prawidłowych dokumentów rozliczeniowych za okres od dnia 01 stycznia 2015 r. informował odwołującą pismem z dnia 19 maja 2015 r. W odpowiedzi na powyższe pismo, odwołująca wyjaśniła, że nadal podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu z tytułu umowy o pracę w terminie od dnia 01 października 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r., wskazując, że w trakcie trwania ww. umowy zachorowała i nieprzerwanie przebywała na zwolnieniu lekarskim od dnia 06 listopada 2014 r. do dnia 06 maja 2015 r. Podniosła również, że w ramach zarejestrowanej działalności gospodarczej od dnia choroby, tj. od dnia 06 listopada 2014 r. osobiście jej nie wykonuje. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podkreślił, że pismem z dnia 15 czerwca 2015 r. poprosił ubezpieczoną o wyjaśnienie podanego okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu ww. umowy o pracę, ponieważ zatrudnienie trwało do dnia 31 grudnia 2014 r. Płatnik składek nie złożył jednak wyjaśnień w sprawie ww. pisma, natomiast organ rentowy nie odnotował wpływu prawidłowych dokumentów ubezpieczeniowych w Kompleksowym Systemie Informatycznym za okres od dnia 01 stycznia 2015 r. Na tej podstawie, organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję mocą, której ustalił okres podlegania przez R. G. ubezpieczeniom społecznym od dnia 01 stycznia 2015 r. z tytułu prowadzenia przez nią pozarolniczej działalności gospodarczej (decyzja z dnia 09 lipca 2015 r., nr: UBS/(...), k. 5-6 a.s.).

W dniu 17 sierpnia 2015 r. odwołanie od powyższej decyzji wniosła **R. G.** W uzasadnieniu odwołująca wskazała, że od dnia 03 grudnia 2012r. zarejestrowała działalność gospodarczą. Z kolei w okresie od dnia 01 października 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. była zatrudniona na podstawie umowy o pracę w firmie (...) z siedzibą w W.. Podniosła, że od dnia rozpoczęcia prowadzenia ww. działalności gospodarczej podlega tylko ubezpieczeniu zdrowotnemu. Wskazała, że od dnia 06 listopada 2014 r. do dnia 06 maja 2015 r. nieprzerwanie przebywała na zwolnieniu lekarskim, natomiast w dniu 06 maja 2015 r. wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o wypłatę zasiłku rehabilitacyjnego. Nadmieniła, że z powodu choroby od dnia 06 listopada 2014 r. prowadzenie firmy scedowała na B. G. oraz P. J.. Podkreśliła, że treść art. 13 ust. 1 pkt. 2 ww. ustawy nie dotyczy jej osoby, ponieważ od dnia 06 listopada 2014 r. faktycznie nie prowadzi ona działalności gospodarczej po ustaniu ubezpieczenia pracowniczego. Wpis do ewidencji działalności gospodarczej stwarza bowiem jedynie domniemanie jej prowadzenia osobiście. Dodała, że fakt powierzenia swoich obowiązków, jako osoby prowadzącej działalność gospodarczą, osobom zatrudnionym w firmie świadczy o nie wykonywaniu przez nią działalności gospodarczej. Stwierdziła, że zasiłek chorobowy jest świadczeniem z ubezpieczenia społecznego, rekompensującym zarobek utracony przez ubezpieczonego wskutek niezdolności do pracy spowodowanej chorobą lub innym zdarzeniem z chorobą zrównanym. Wobec powyższego – w ocenie odwołującej - organ rentowy niezasadnie odmówił jej wypłacenia zasiłku chorobowego, jednocześnie twierdząc, że podlega ona obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Powyższe stanowiło więc naruszenie przepisów prawa materialnego w zakresie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2014 r., poz. 159). Na tej podstawie odwołująca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie podlegania przez nią ubezpieczeniom społecznym w spornym okresie czasu z tytułu zatrudnienia (odwołanie z dnia 17 sierpnia 2015 r. k. 2-4 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 16 września 2015 r. **Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.** wniósł o jego oddalenie wskazując, że zaskarżona decyzja jest prawnie i faktycznie uzasadniona. Uzasadniając swe stanowisko organ rentowy wskazał, że ubezpieczona była zgłoszona do ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) D. S. z siedzibą w W. w okresie od dnia 01 października 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. Stwierdził, że w dniu 02 czerwca 2015 r. odwołująca złożyła pismo, w którym wyjaśniła, że nadal, tj. do dnia 31 grudnia 2015 r. podlega ubezpieczeniu społecznemu z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u ww. płatnika składek i w związku z tym wyrejestrowała się z ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzonej działalności. W celu wyjaśnienia powyższej okoliczności, pismem z dnia 15 czerwca 2015 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych zwrócił się do odwołującej z prośbą o wyjaśnienie okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym, informując ją, że wskazane okoliczności pozostają w sprzeczności z zapisami na jej koncie, jak również na koncie płatnika składek D. S., prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...) D. S. z siedzibą w W.. Organ rentowy zważył, że z danych systemu informatycznego ZUS nie wynika, aby ubezpieczona podlegała ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u ww. płatnika składek. W ocenie organu rentowego, powyższe oznacza, że po dniu 01 stycznia 2015 r. ubezpieczona nie miała innego oprócz działalności gospodarczej tytułu rodzącego obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych. Powyższe stanowiło zatem podstawę do wydania zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie z dnia 16 września 2015 r. k. 19-20 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

R. G. od dnia 03 grudnia 2012 r. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą przy ul. (...) w W.. W jej ramach odwołująca zatrudnia dwóch pracowników na podstawie umów zlecenia zawartych na czas nieoznaczony, tj. B. G. od dnia 06 listopada 2014 r. oraz P. J. od dnia 10 lutego 2014 r. Prowadząc działalność gospodarczą, odwołująca dokonała zgłoszenia do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od dnia 03 grudnia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. W dniu 05 lutego 2015 r. odwołująca dokonała zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z datą od dnia 01 stycznia 2015 r. Następnie w dniu 09 marca 2015 r. odwołująca dokonała wyrejestrowania z ubezpieczeń społecznych z datą do dnia 01 stycznia 2015 r. oraz dokonała zgłoszenia tylko do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego od dnia 04 grudnia 2014 r. (umowa zlecenia z dnia 05 listopada 2014 r. k. 46-47, umowa zlecenia z dnia 11 lutego 2015 r. k. 48-49, świadectwo pracy z dnia 11 lutego 2015 r. k. 50-51 a.s.).

W czasie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, tj. w okresie od dnia 01 października 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. odwołująca była zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych przez płatnika składek (...) D. S. z siedzibą w W. przy ul. (...) z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w wymiarze pełnego etatu. Powyższa umowa o pracę uległa rozwiązaniu z dniem 01 stycznia 2015 r. Od tej daty, odwołująca posiadała tylko jeden tytuł do objęcia jej ubezpieczeniami społecznymi, tj. prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej (bezsporne).

Na mocy decyzji z dnia 24 kwietnia 2015 r., znak: (...) r. oraz z dnia 13 maja 2015 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 23 marca 2015 r. do dnia 06 maja 2015 r. Z kolei na mocy decyzji z dnia 16 czerwca 2015 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego od dnia 06 maja 2015 r. Od powyższych decyzji, R. G. złożyła odwołania do Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie (odwołanie z dnia 20 maja 2015 r. k. 9-10, odwołanie z dnia 22 maja 2015 r. k.11-12, odwołanie z dnia 22 lipca 2015 r. k. 13-14, decyzje z dnia 17 lutego 2015 r., z dnia 24 kwietnia 2015 r., z dnia 13 maja 2015 r. oraz z dnia 16 czerwca 2015 r. k.27 a.s.).

Pismem z dnia 19 maja 2015 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w W. zawiadomił ubezpieczoną o wszczęciu postępowania wyjaśniającego w sprawie ustalenia okresu podlegania do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Jednocześnie organ rentowy poinformował ubezpieczoną o obowiązku złożenia prawidłowych dokumentów ubezpieczeniowych za okres od dnia 01 stycznia 2015 r, jak również pouczył ją o przysługującym jej prawie do czynnego uczestnictwa w toczącym się postępowaniu oraz o prawie do zapoznania się i wypowiedzenia przed wydaniem decyzji, co do zebranego w sprawie materiału dowodowego (pismo z dnia 19 maja 2015 r., znak: (...) k. 1-2 a.r.).

W dniu 02 czerwca 2015 r. do organu rentowego, wpłynęło pismo, w którym odwołująca poinformowała Zakład Ubezpieczeń Społecznych o tym, że nadal podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu z tytułu umowy o pracę w okresie od dnia 01 października 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r., albowiem w trakcie trwania powyższej umowy zachorowała i nieprzerwanie przebywała na zwolnieniu lekarskim od dnia 06 listopada 2014 r. do dnia 06 maja 2015 r. Odwołująca oświadczyła również, że od dnia choroby, tj. od dnia 06 listopada 2014 r. osobiście nie wykonuje powyższej działalności, a jej prowadzenie powierzyła swoim pracownikom w osobach B. G. oraz P. J.. Do chwili obecnej odwołująca nie wyrejestrowała działalności gospodarczej, jak również nie zgłosiła zawieszenia jej prowadzenia

(oświadczenie z dnia 12 sierpnia 2015 r. k. 17, orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 10 grudnia 2015 r. k. 37, zeznania odwołującej k. 53-54 a.s., pismo odwołującej z dnia 02 czerwca 2015 r. k. 3 a.r.).

Pismem z dnia 15 czerwca 2015 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych zwrócił się do odwołującej z prośbą o wyjaśnienie podanego okresu podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu umowy o pracę, wskazując, że ww. zatrudnienie trwało do dnia 31 grudnia 2014 r. W powyższej kwestii odwołująca nie złożyła żadnych wyjaśnień, natomiast za okres od dnia 01 stycznia 2015 r. organ rentowy nie odnotował wpływu prawidłowych dokumentów ubezpieczeniowych w Kompleksowym Systemie Informatycznym. Na tej podstawie, decyzją z dnia 09 lipca 2015 r., nr: UBS/(...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., działając na podstawie art. 83 ust.1, art. 6 ust. 1 pkt. 5, art. 8 ust. 6, art. 9 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt. 4, art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121 z późn. zm.) oraz na podstawie art. 66 ust. 1 pkt. 1 lit. c ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach z opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 581) stwierdził, że R. G., jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia 01 stycznia 2015 r. (decyzja z dnia 09 lipca 2015 r., nr: UBS/(...), k. 5-6 a.s., pismo z dnia 15 czerwca 2015 r. k. 11 a.r.).

Od niekorzystnej dla siebie decyzji organu rentowego, R. G. złożyła odwołanie do tut. Sądu, inicjując tym samym niniejsze postępowanie (odwołanie z dnia 17 sierpnia 2015 r. k. 2-4 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, jak również w aktach organu rentowego. Zdaniem Sądu powołane dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Dokumenty te nie były przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem wynikające z nich okoliczności należało uznać za mogące stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. Sąd oddalił także wnioski o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków, albowiem okoliczności, na które mieli zeznawać zawnioskowani przez stronę odwołującą świadkowie nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, tym bardziej, że stan faktyczny w niniejszej sprawie był w zasadzie bezsporny, natomiast strony różniły się wyłącznie, co do oceny prawnej przepisów prawa materialnego, dotyczących kwestii związanych z podejmowaniem i prowadzeniem działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 02 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r., poz. 584 z późn. zm.) w związku z przepisami ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121 z późn. zm.).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie R. G. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 09 lipca 2015 r., nr: UBS/(...) jest niezasadne i jako takie podlega oddaleniu.

W tym miejscu wskazać należy, że obowiązek ubezpieczenia społecznego osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą uregulowany został przepisami ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121 z późn. zm.)

Stosownie zaś do treści art. 6 ust. 1 pkt 5 powołanej ustawy, osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą podlegają obowiązkowi ubezpieczenia emerytalnego i rentowego, natomiast zgodnie z art. 12 tej ustawy również do ubezpieczenia wypadkowego. Przymus ubezpieczenia w myśl art. 8 ust. 6 pkt. 1 ustawy dotyczy osób prowadzących działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej. Z kolei zgodnie z art. 12 ust. 1 osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu.

Odwołująca w spornym okresie prowadziła działalność gospodarczą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 02 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r., poz. 584 z późn. zm.). Zgodnie z pojęciem działalności gospodarczej zdefiniowanym w art. 2 ww. ustawy o swobodzie działalności gospodarczej działalność gospodarcza w rozumieniu przepisów ustawy jest to działalność zarobkowa wymieniona w tych przepisach, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Jednocześnie zgodnie z poglądem utrwalonym w orzecznictwie, okresem ubezpieczenia osób

prowadzących działalność gospodarczą jest przypadający w okresie podlegania obowiązkowi ubezpieczenia okres rzeczywistego prowadzenia tejże działalności (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 kwietnia 1999 r., II UKN 570/98 oraz z dnia 31 marca 2000 r., II UKN 257/99). W razie, gdy nie doszło do rozpoczęcia działalności albo wystąpiły przeszkody uniemożliwiające jej prowadzenie, obowiązek ubezpieczenia nie występuje.

Samo pojęcie prowadzenia działalności gospodarczej jest ujmowane szeroko. Mieszczą się w nim nie tylko faktyczne czynności należące do zakresu tej działalności, lecz także czynności zmierzające do zaistnienia takich czynności gospodarczych. Działalność gospodarza obejmuje także działania przygotowujące, zdobywanie uprawnień, poszukiwanie klientów, oczekiwanie na kolejne zamówienia. Równoznaczna z prowadzeniem działalności gospodarczej jest gotowość do realizacji zadań objętych zakresem konkretnej działalności (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 17 grudnia 2003 r., III AUa 1531/03). Określenie przez samego przedsiębiorcę daty rozpoczęcia działalności gospodarczej wpisywanej do ewidencji powoduje istnienie domniemania faktycznego, że z tą datą działalność gospodarza została podjęta i jest prowadzona aż do czasu jej wykreślenia z ewidencji. Domniemanie faktyczne ma znaczenie dowodowe i może być obalone, co oznacza, iż czasookres prowadzenia działalności gospodarczej wynikający z wpisu do ewidencji może być korygowany, lecz czynność ta musi być powiązana z wynikami postępowania dowodowego. Należy też zwrócić uwagę, że sam wpis do ewidencji działalności gospodarczej (zarejestrowanie) ma charakter deklaratoryjny. Istnienie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej nie przesądza o faktycznym prowadzeniu tej działalności, ale prowadzi do domniemania prawnego, według którego osoba wpisana do ewidencji jest traktowana, jako prowadząca działalność gospodarczą. Domniemanie to może być jednak obalone (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 września 2007 r., III UK 35/07).

Podkreślenia wymaga również, że zaistnienie przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej musi być rzeczywiste, co oznacza, że ubezpieczonego obciąża obowiązek wykazania wystąpienia okoliczności niezwiązanych z warunkami wykonywania działalności gospodarczej, uniemożliwiających jej faktyczne prowadzenie przez pewien okres czasu. W rezultacie okoliczności takie, jak brak koniunktury i związany z nim przestój, brak zamówień (klientów), ich poszukiwanie, brak płynności finansowej i środków na opłacenie należności podatkowych lub z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, czy też wykonywanie czynności zmierzających do realizacji zadań należących bezpośrednio do zakresu prowadzonej działalności bądź zmierzających do stworzenia właściwych warunków do jej wykonywania nie stanowią przesłanki uzasadniającej uznanie istnienia przerwy w prowadzeniu działalności gospodarczej. Oznacza to, że przerwa w prowadzeniu działalności gospodarczej powodująca ustanie obowiązku ubezpieczenia społecznego musi być usprawiedliwiona i udokumentowana (wykazana), a nie uzależniona wyłącznie od woli ubezpieczonego, sprowadzającej się do zamiaru czasowego wyłączenia obowiązku ubezpieczenia społecznego. Obowiązek ten jest bowiem konsekwencją prawną prowadzenia działalności gospodarczej na podstawie wpisu do ewidencji, nie ma tu natomiast zależności odwrotnej, z której wynikałoby, że sam zamiar (wola) wyłączenia z przymusu ubezpieczenia społecznego uzasadniać może przerwę w prowadzeniu działalności gospodarczej. O ile więc wola prowadzenia takiej działalności może mieć znaczenie przy ocenie podjęcia czynności zmierzających bezpośrednio do rozpoczęcia jej wykonywania lub definitywnego zaprzestania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2005 r., I UK 80/05), to rozumowanie także nie może być przenoszone na ocenę zaistnienia okoliczności usprawiedliwiających przerwę w prowadzeniu działalności gospodarczej już po rozpoczęciu jej wykonywania, w szczególności w sytuacji, gdy nie dokonano zgłoszenia tej przerwy do organu ewidencyjnego. Działalność gospodarza, której prowadzenie zostało rozpoczęte, stanowi przesłankę podlegania obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym. W postanowieniu z dnia 17 lipca 2003 r., (II UK 111/03) Sąd Najwyższy stwierdził, że faktyczne niewykonywanie działalności gospodarczej w czasie oczekiwania na kolejne zamówienie lub w czasie ich poszukiwania, nie oznacza zaprzestania prowadzenia takiej działalności i nie powoduje uchylenia obowiązku ubezpieczenia społecznego.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy w zakwestionowanym przez ubezpieczoną okresie czasu, tj. od dnia 01 stycznia 2015 r. podlegała ona obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. W treści odwołania R. G. wskazała bowiem na istniejące w tym okresie dwa tytuły ubezpieczeniowe, w tym z umowy o pracę, wykluczające jej zdaniem obowiązek ubezpieczenia z tytułu prowadzenia działalności

gospodarczej, a następnie w toku sprawy podniosła zarzut, iż w ww. okresie z powodu niezdolności do pracy nie wykonywała działalności gospodarczej, której prowadzenie powierzyła osobom trzecim, tj. B. G. oraz P. J..

Zgodnie z poglądem wyrażonym w orzecznictwie, to czy działalność gospodarcza rzeczywiście jest wykonywana należy do sfery ustaleń faktycznych, a istnienie wpisu do ewidencji nie przesądza o faktycznym prowadzeniu działalności gospodarczej, jednakże wpis ten prowadzi do domniemania prawnego, według którego osoba wpisana do ewidencji, która nie zgłosiła zawiadomienia o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej, jest traktowana jako prowadząca taką działalność (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2007 r. II UK 133/06).

W rozpoznawanej sprawie nie ulega wątpliwości, że odwołująca prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej. Zdaniem Sądu w toku procesu nie obaliła ona bowiem domniemania, że jako osoba wpisana do ewidencji prowadziła działalność gospodarczą i nie udowodniła, że w spornym okresie faktycznie nie prowadziła działalności gospodarczej, a to na niej spoczywał ciężar dowodu wykazania zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej (art. 6 k.c.) Ubezpieczona nie zgłosiła bowiem w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych zarówno przerw w prowadzeniu działalności za sporny okres, jak również całkowitego zaprzestania jej wykonywania. Sąd Okręgowy zgodził się ze stanowiskiem Sądu Najwyższego zawartym w wyroku z dnia 06 listopada 2008 r. (II UK 85/08), że działalność gospodarcza jest działalnością, z którą związana jest konieczność ponoszenia przez przedsiębiorcę ryzyka gospodarczego. Zatem przedsiębiorca rozpoczynający działalność powinien liczyć się z takim ryzykiem obejmującym okresy faktycznego przestoju w wykonywaniu działalności, czy to z powodu braku płynności finansowej, czy też na przykład z powodu choroby i niemożności osobistego jej prowadzenia. Skoro nie nastąpiło wykreślenie działalności gospodarczej z ewidencji, to należy domniemywać, że działalność ta była prowadzona, a więc istniał obowiązek zapłaty składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne. Podobny pogląd wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 stycznia 2005 r., (I UK 105/04), wskazując, że wykreślenie wpisu pozarolniczej działalności gospodarczej z ewidencji lub odnotowanie przerw w jej prowadzeniu powoduje - na stałe lub okresowo - ustanie obowiązku ubezpieczenia, a zgłoszenie faktycznego zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej tylko w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych może prowadzić do ustania obowiązku ubezpieczenia w przypadku rzeczywistego zaistnienia przerwy w prowadzeniu tej działalności.

Ponadto zaznaczyć należy, iż przeciwko twierdzeniu ubezpieczonej o faktycznym zaprzestaniu prowadzenia działalności świadczy fakt, że do chwili obecnej zatrudnia ona w swojej firmie dwóch pracowników na podstawie umów zlecenia, tj. B. G. od dnia 06 listopada 2014 r. oraz P. J. od dnia 10 lutego 2014 r., które w jej imieniu wykonują zadania związane z przedmiotem prowadzonej przez nią działalności. R. G. nie zgłosiła także po dniu 06 listopada 2014 r. wniosku o zawieszenie działalności gospodarczej, zatem Sąd Okręgowy uznał, że po jej stronie istniała wola prowadzenia tejże działalności, a sama odwołująca pozostawała mimo problemów zdrowotnych w gotowości do jej prowadzenia.

W tym stanie rzeczy – w ocenie Sądu Okręgowego – zaskarżona decyzja z dnia 09 lipca 2015 r. Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., obejmująca R. G. obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej od dnia 01 stycznia 2015 r. jest prawidłowa.

Z uwagi na powyższe, Sąd Okręgowy, na podstawie wszechstronnej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz w oparciu o obowiązujące przepisy prawa przyjął, że odwołanie wnioskodawczyni było bezzasadne i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. podlegało oddaleniu.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)